

Enkhuizen, November 2015.

Aan het bestuur en deelnemers van de Bietendag 2015.

Natuurlijk willen we graag verslag uitbrengen over onze ervaringen tijdens ons verblijf in Nepal.

Wij vertrokken vol goede moed en met een heleboel plannen op donderdag 24 september naar Nepal.

Twee dagen later was de Bietendag, waar wij dus niet bij konden zijn. We hebben wel vernomen dat het weer een mooie dag is geweest en ook met een hele mooie opbrengst. Uiteraard hebben we het goede bericht meteen gedeeld met Pasang, onze jonge enthousiaste dokter.

De 1e indruk toen we in Kathmandu aankwamen was goed. Er was op het eerste oog niet veel schade waarneembaar in Kathmandu. Maar als je beter ging kijken stonden er toch wel heel wat gebouwen met stutpalen ertegen, en dat was niet voor niets.

Waar wel heel veel zichtbare schade was aangericht, was op Dusrbar Square, het mooie authentieke plein met al zijn tempels. Vreselijk om te zien. Ook Swayambunath, de zog apentempel, dat boven op een berg ligt, was zwaar verwoest. Echt bizar omdat zo te zien.

Maar er was meer hoor, als je goed keek en zocht.
Als we onderweg waren zagen we op open plekken in de stad grote tentenkampen.

We hebben ook een bezoek gebracht aan de school van Sonam, ons sponsorkind en ook dat zag er slecht uit, maar nog wel te herstellen gelukkig. De kinderen kregen nu les in golfplaten klassen.

Verder hadden we ons voorgenomen om de kinderen van ons project in Dhapakhel een aantal keren te bezoeken, om naar Pokhara te gaan om de situatie mbt het Holland House te bekijken, om naar Swarga in Bakthapur te gaan, om de rampgebieden in

Helambu, Gorka en de dorpen van Pradip en Urmo te bezoeken om te zien wat er met onze Noodhulp gedaan is....En om de plek van de nieuw te bouwen heathpost in Sermathang te bekijken natuurlijk.

Dit alles was echter niet mogelijk daar er onvoldoende brandstof was om deze plekken te bezoeken, en dat alles door de grensblokkade in het zuiden van Nepal.

Deze situatie duurt nu al 10 weken en het einde is nog lang niet in zicht.

De Nepalezen leven gelaten verder, met de wetenschap dat het nog heel lang kan duren. Ze zeggen nu dat deze toestand eigenlijk nog erger is dan de aardbevingen!

De problemen worden langzaam groter, geen brandstof voor de taxi's en de vliegtuigen, geen gas om te koken, onvoldoende medicijnen, gebrek aan levensmiddelen, geen cement om de huizen te herbouwen, onvoldoende eletra voor de gezondheidszorg (denk bv aan dialyse), kinderen en volwassenen gaan hierdoor dood....En niemand doet er iets aan lijkt wel. De prijzen rijzen de pan uit door de zwarte markt.

Wij willen in februari weer terug, als dan tenminste de situatie is verbeterd, om af te maken wat we eigenlijk zouden gaan doen.

Corrie & Co Reijnders

www.shbn.nl

Gezonde mensen hebben wel 1000 wensen, zieke kinderen maar 1.....

Help children with Cerebral Palsy

